[1]कीलः, कीलः, चिकीलिषुः, चिकीलयिषुः, चेकीलः ;
कीलितव्यम्, कीलयितव्यम्, चिकीलिषितव्यम्, चेकीलितव्यम् ;
कीलनीयम्, कीलनीयम्, चिकीलिषणीयम्, चेकीलनीयम् ;
कील्यम्, कील्यम्, चिकीलिष्यम्, चेकील्यम्,
ईषत्कीलः-दुष्कीलः-सुकीलः ; — —
कील्यमानः, कीलयमानः, चिकीलिष्यमाणः, चेकील्यमानः ;
[2]कीलः, कीलः, चिकीलिषः, चेकीलः ;
कीलितुम्, कीलयितुम्, चिकीलिषितुम्, चेकीलितुम् ;
[3]कीला, कीलना, चिकीलिषा, चिकीलयिषा, चेकीला ;
कीलनम्, कीलनम्, चिकीलिषणम्, चेकीलनम् ;
कीलित्वा, कीलयित्वा, चिकीलिषित्वा, चेकीलित्वा ;
विकील्य, सङ्कील्य, प्रचिकीलिष्य, प्रचेकील्य ;
कीलम् २, } कीलम् २, } चिकीलिषम् २, } चेकीलम् २; }
कीलित्वा २, } कीलयित्वा २, } चिकीलिषित्वा २, } चेकीलम् २; }
[4]कीलकम्.

(196) "कु शब्दे" (II-अदादिः-1042. अक. अनि. पर.) [अ]

'अव्यक्तशब्दे कवते, कुवते त्वार्तशब्दने ।
कौतीति शब्दमात्रे स्यात्—' (श्लो. 23) इति देवः ।

---

1. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कः ।
2. 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञ् ।
3. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अप्रत्ययः । कीला=पशुबन्धनी रज्जुर्यस्यां निबध्यते गौः ।
4. 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (द. उ. 3-5.) इति संज्ञायां क्वुन् ।

[अ] 'सत्यपि हि शब्दार्थत्वे भिद्यत एवैषामभिधेयम् । तथाहि—
कवतिस्तावत्—अव्यक्ते शब्दे वर्तते—उष्ट्रः कोकूयते—इति । कुवतिरप्यार्तस्वरे वर्तते—चोकूयते वृषल इति, पीडित इत्यर्थः । कौतिस्तु शब्दमात्रे ।' इति दैवव्याख्याने पुरुषकारेऽन्यासवचनमुपात्तमिहानुसन्धेयम् ।